

در گروه مورد ۳۰ درجه اندام تحتانی بالاتر قرارداد شده. در هر دو گروه سطح بیحسی بکمک سوزن بلانت و پنبه الکل اندازه گیری شد.

نتایج: این پژوهش نشان داده است که بالا بردن اندام تحتانی در گروه مورد درمقایسه با گروه شاهد، باعث افزایش سطح بیحسی در عرض بیست دقیقه به اندازه دو سطح در ۶/۸۲٪ افراد شده است (۰۰۳/۰) $P >$ در حالیکه تفاوت آماری معنی داری از نظر بروز تغییرات همودینامیک وجود نداشت.

بحث: باتوجه به مطالعه انجام شده بنظر میرسد بالاتر قراردادن اندام تحتانی تا درجات محدودی میتواند در افزایش سطح بیحسی نخاعی مؤثر واقع شود.

کل واژگان: بیحسی نخاعی، بالابردن اندام تحتانی، جراحی ترمیمی اندام تحتانی

بررسی اثر بالابردن اندام تحتانی بر سطح بیحسی نخاعی در اعمال جراحی ترمیمی اندام تحتانی

دکتر پوپک رحیم زاده، دکتر فرناد ایمانی، دکتر قدرت اخوان اکبری، دکتر مجید حیدریان

متخصص بیهوشی، فلوشیپ درد

دانشگاه علوم پزشکی ایران، بیمارستان حضرت رسول اکرم، بخش درد

پذیرش مقاله

مقدمه: با توجه به اینکه علم در جهتی است که هم عوارض و هزینه های حاصل از بیهوشی را کاهش دهد وهم بیماران سریعتر توانایی های خود را باز یابند، لذا روشهای بیحسی ناحیه ای و موضعی به سرعت گسترش مییابد. روش بیحسی نخاعی یکی از روشهای بیحسی منطقه ای است که از مشکلاتی که در استفاده از این روش پیش میآید عدم دسترسی به سطح کافی بیحسی نخاعی و کاهش سطح بیحسی قبل از اتمام عمل جراحی است که سبب درد و استرس و مشکلات ناشی از آن به بیمار شده و عدم رضایت جراح را هم موجب میشود. در این مطالعه اثر بالابردن اندام تحتانی بر روی احتمال افزایش سطح بیحسی نخاعی در بیمارانی که تحت جراحی ترمیمی اندام تحتانی قرار گرفته اند بررسی شده است.

روش مطالعه: در یک مطالعه کارآزمایی بالینی ۴۶ بیمار بطور تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. همه بیماران در محدوده سنی ۲۰-۶۰ سال و بدون سابقه هر گونه بیماری و فاقد منع جهت بیحسی نخاعی بودند. تمام بیماران بعنوان پیش دارو ۱۰ میلیگرم دیازپام خوراکی یک ساعت قبل از عمل دریافت کردند و سپس بصورت داخل نخاعی ۵/۱ میلیلیتر لیدوکائین ۰.۵٪ دریافت کردند.